

بعضی چیزها را باید کشف کرد!

ذکر در سوره طه

إِلَّا تَذْكِرَةً لِّمَن يَخْشَى ﴿٣﴾

باید یک کاری کند آدم ها از قرآن متذکر بشوند.

قرآن فقط تذکره است

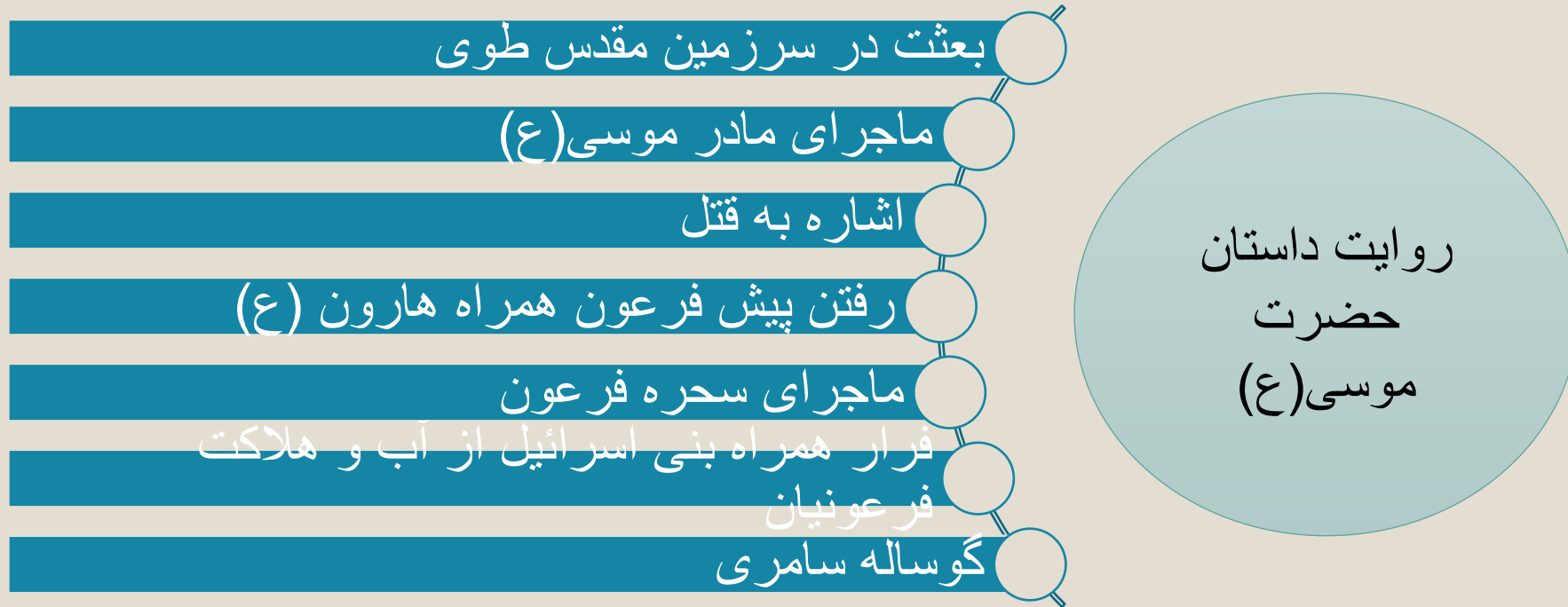
تذکره برای چیزی استفاده می‌شود که انسان آن را دارد ولی نسبت به آن غافل است.

این ذکر از جانب خدایی است با این ویژگی‌ها:

تَنْزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَاوَاتِ الْعُلَى ﴿٤﴾
الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ﴿٥﴾
لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى ﴿٦﴾
وَإِنْ تَجَهَّزْ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى ﴿٧﴾
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى ﴿٨﴾

ذکر از جانب خدایی است که این چنین نشسته است بر بلندای عالم
و تدبیر می‌کند و جریان عالم در جریان است.

وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ﴿9﴾

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿99﴾

إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٤﴾

در محل ملاقات با خدا یکی از دغدغه ها تحقق ذکر است.

كَمْ نُسَبِّحُكَ كَثِيرًا ﴿٣٣﴾ وَنَذْكُرُكَ كَثِيرًا ﴿٣٤﴾

اگر از موسی بپرسید که داری می روی پیش فرعون که چکار کنی؟
می گوید: داریم می رویم که خدا را بیشتر ذکر کنیم.

وَاصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِي ﴿٤١﴾
اِذْهَبْ أَنْتَ وَأَخُوكَ بِآيَاتِي وَلَا تَنِيَا فِي ذِكْرِي ﴿٤٢﴾

وقتی حضرت موسی هم دارد می‌رود، خدا می‌گوید حواستان به ذکر من باشد.

اَذْهَبَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغَىٰ ﴿٤٣﴾
فَقُولَا لَهُ قَوْلًا لَّيِّنًا لَّعَلَّهُ يَتَذَكَّرُ أَوْ يَخْشَىٰ ﴿٤٤﴾

خدا به خاطر ذکر موسی را به دل جهنم و داخل آتش می‌فرستد.

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِ مَا قَدْ سَبَقَ
وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا ذِكْرًا ﴿٩٩﴾
مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وِزْرًا ﴿١٠٠﴾

یعنی کل داستان حضرت موسی(ع) قرار است ذکر ایجاد کند.
کسی که اعراض کند از ذکر، پس در روز قیامت بار سنگینی بر دوش خواهد
داشت.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا وَصَرَّفْنَا فِيهِ مِنَ الْوَعِيدِ
لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ أَوْ يُحْدِثُ لَهُمْ ذِكْرًا ﴿13﴾

ما اینچنین بود که قرآن عربی را نازل کردیم
و از وعیدهای خدا در آن روایت کردیم،
باشد که متقی شوند یا ذکر ایجاد شود.

اصلا قرآن نازل شد که در انسان ها ذکر به وجود بیاورد.

وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا

هر کس از ذکر اعراض کند، زندگی گرفته‌ای خواهد داشت.

وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿٢٤﴾

هر کس ذکر نداشته باشد، کور می‌شود.

قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ﴿٢٥﴾

خدا به کسی که ذکر ندارد نابینا می‌گوید، نه به کسی که نمی‌بیند.

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ لِمَ نَسِيتَ الْيَوْمَ نُسِيْتَهُ كَذَلِكَ الْيَوْمَ تُنْسَى ﴿٢٦﴾

در دنیا فراموش کردی، الان هم وقت فراموشی تو است.

کلیدواژه‌های مهم سوره

اولی النهی

اهل پرهیز بودن و خط قرمز
داشتن

خشیت

پذیرش قلبی همیشگی حق

انسانی می‌تواند متذکر بشود که اهل خشیت باشد یعنی حق‌پذیر باشد
و انسانی حق‌پذیر می‌شود که اولی النهی باشد؛ یعنی اهل پرهیز باشد.

مفهوم ذکر

ذکر به معنی اتصال انسان به یک منبع بی‌نهایت است.

معنی فارسی کلمه ذکر، توجه است.

مرکز توجه انسان که درست شود، همه چیز انسان درست می‌شود.

همه‌ی انسان وابسته به مرکز توجه او است.

به عبارتی دواي همه دردها و ریشه‌های تمام بیماری‌ها توجه انسان است.

نماز تجلی کامل خشیت و بهترین تمرین خشیت و ذکر است.

در سوره مبارکه طه هم همین را می‌گوید

که موسی اگر ذکر می‌خواهی، اقم الصلاة.

نماز سراسر خشیت است، تمرین خود را زمین زدن و تواضع است.

ذکر علم حضوری است! حضور پیدا کردن به یک حق

ذکر عامل اتصال به حق است.

هر جا هر حقیقتی در وجود انسان جاری شود، باید ذکر شود تا جاری شدن صورت بگیرد.
لذا «ذکر» مجموعه‌ی دانستنی‌ها نیست و **کشف‌کردنی** است؛
آن چیزی را که شما کشف می‌کنید «ذکر» می‌گویند.

ذکر آن جایی است که در وجودتان چیزی را یافت می‌کنید؛ ما خیلی چیزها را
می‌دانیم ولی پیدایشان نکرده‌ایم و به همین خاطر بر ایمان کارکرد ندارند.

وقتی یک چیزی ذکر می‌شود یعنی حضورش را احساس می‌کنیم.

در پناه قرآن باشید

پسندم آنچه را جانان پسندد

ذکر در سوره ص

ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ ﴿١﴾

قرآن دارای ذکر است
و خدا به این قرآن ذی ذکر قسم می خورد
که کافران بی بهره از این ذکر در تکبر و دشمنی اند.

ذکر یعنی توجه، یعنی یادآوری
ذکر آن چیزی است که سهم خدا در زندگی را به آدم نشان می دهد.
ذکر متوجه شدن به سهم خدا در هر کاری است.
انسان ذاکر مرکز توجهش خداست.

سه داستان برای ذکر

حضرت ایوب (ع)

ابتلائات سخت

حضرت سلیمان (ع)

در میدان نبرد

حضرت داوود (ع)

قضاوت در محراب

ذکر وابسته به شرایط و زمان و مکان نیست،
ذکر همیشه و در هر بستری لازم و ممکن است.

ذکر، دیدن سهم خداست و سهم خدا با داشتن و نداشتن، اینجا و آنجا کم و زیاد نمی‌شود.
الان من اگر این را داشته باشم یا نداشته باشم، سهم خدا، سهم خداست.

وَادْكُرْ عِبَادَنَا إِبْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولِي الْأَيْدِي
وَالْأَبْصَارِ ﴿٤٥﴾
إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذِكْرَى الدَّارِ ﴿٤٦﴾

یعنی در قلبشان اگر میکاویدی،
جز یاد و توجه به خدا هیچ چیز دیگری نبود .

كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُو الْأَلْبَابِ ﴿٢٩﴾

باید در قرآن تدبر کرد.

تدبر یعنی داشتن دغدغه فهمیدن پیام متکلم.

احساس نیاز، دغدغه‌مندی و بی‌تفاوت نبودن، مهم‌ترین عوامل فعالسازی تدبر هستند؛ نه علم داشتن!
تدبر مجبور تان می‌کند توجه را به اوج خودش برسانید.

پس تدبر ایجاد ذکر می‌کند.

با تدبر کردن اولی‌الالباب تربیت می‌شوند
اولی‌الالباب که می‌شوند؛ ذکر به اوج خودش می‌رسد

وَوَهَبْنَا لَهُ أَهْلَهُ وَمِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنَّا وَ
ذِكْرَى لِيَأُولِي الْأَلْبَابِ ﴿٤٣﴾

حداقل یک سطحی از ذکر، وابسته به اولی‌الالباب شدن یک آدم است.

اولی الالباب چه کسانی هستند؟

بر طبق سوره زمر و رعد

- اجتناب از عبادت طاغوت دارند
- اهل انابه هستند
- قول را می شنوند
- احسن آن را عمل می کنند
- هرگز میثاق را نقض نمی کنند و به عهدهای الهی وفادار هستند
- اگر خدا امری صادر می کند آن امر را به آخرش می رسانند

فَقَالَ إِنِّي أَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنْ ذِكْرِ رَبِّي حَتَّى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ﴿٣٢﴾

ماموریت بالاتر از ظاهر ذکر

برای حضرت سلیمان (ع) مأموریتی که به گردنش است،
مهم تر از خود ذکر است.

ماموریت اصلاً از ذکر جدا نیست؛ عینیت ذکر است.

این آدم منیت ندارد، چون وقتی بین دو گزینه دلدادگی با خدا
و انجام وظیفه قرار می‌گیرد، انجام وظیفه‌اش بالاتر است.

هر که حباش بیش، ذکرش بیشتر!

انتها و اوج این ذکر، اولویت بودن انجام دستورات
خداست.

حکم آنچه تو فرمایی...

« إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٨٧﴾ »

اصلاً گویی این کتاب غیر از ذکر هیچ چیز دیگری نیست

چون هر آیه‌اش به نحوی ذکری را در من و شما فعال می‌کند.

شما اگر بخواهید دنبال یک منبع بگردید که در آن انواع ذکر
باشد

و بخواهید این ذکرها را در خودتان و دیگران فعال کنید،
قطعاً و یقیناً منبعی مهم‌تر از کتاب پیدا نمی‌کنید.

ذکر، یک توجه عاشقانه!

راه بهرهمندی از ذکر: تدبیر قرآن و اولی‌الالباب شدن

مانع بهرهمندی از ذکر: تکبر و عداوت

در پناه قرآن باشید